

pútnický list

júl
2019

ISSN 2644-4526

aktuality a zaujímavosti pútnického turizmu na Slovensku

Chalmová – farnosť Čereňany

V dedinke Chalmová, ktorá je dnes súčasťou obce Bystričany a zároveň filiálkou farnosti Čereňany, sa na vršku za dedinou uprostred cintorína nachádza pútnický Kostol sv. Anny. Ide o pôvodne jednoloďový románsky kostolík z 12. storočia, ktorý bol v 16. storočí posilnený opornými múrmi. Pretože bol pôvodný kostol pomerne malý, neskôr už veriacim kapacitne nestačil a tak bola v roku 1730 veľká časť pôvodného chrámu vybúraná a pristavaný bol nový objekt. Zmenila sa dispozícia chrámu a k novému kostolu bola pristavená veža. Z apsidy pôvodného kostolíka sa po prestavbe stala sakristia. V interiéri kostola sa nachádza hlavný oltár zasvätený sv. Anne so sochou svätice a malej Panny Márie. Kostolík sa podľa historikov radí medzi najstaršie sakrálné stavby na našom území a zároveň medzi najstaršie kostoly na území Slovenska s patrociníom sv. Anny. Chrám je od roku 1963 zaradený do zoznamu národných kultúrnych pamiatok Slovenska. Kostol sa stal miestom náboženskej úcty už v prvých rokoch 20. storočia - púť ku svätým rodičom Panny Márie sem konali mnohí pútnici z okolia. V povojnovom období púte skončili a tradícia putovania do tohto chrámu sa obnovila v 90.-tych rokoch 20. storočia na podnet o. biskupa Mons. Rudolfa Baláža. V súčasnosti sa v Chalmovej každoročne v nedeľu najbližšie pripadajúcu ku sviatku sv. Anny a sv. Joachima koná púť rodín, na ktorej sa zúčastňuje okolo 700 pútnikov. Na pozvanie miestneho duchovného správcu prichádzajú program púte duchovne obohatiť kazatelia z rôznych kútov Slovenska.

Text spracovala: Mgr. Žaneta Šušoliaková

Zdroje: www.bystricany.sk, apsida.sk, www.pamiatky.sk

info o pútnických miestach a prehľad pútí nájdete na: www.putnickemiesta.sk

HOVORÍME o: *púťach k sv. Anne na Slovensku*

Sv. Anna sa uctieva ako patrónka baníkov a lodníkov a je obľúbenou sväticou na mnohých svätých pútnických miestach. Vo svete existuje mnoho „hôr sv. Anny“, ktoré sú častejšie navštevované práve koncom júla.

Začiatky kresťanskej úcty sv. Anny siahajú v západnej cirkvi do 8. storočia, vo východnej ešte do skoršieho obdobia. V gréckej Cirkvi je aj sviatok sv. Joachima veľmi starobylý. Súčasný liturgický kalendár spája deň sv. Joachima, so spomienkou sv. Anny, preto si ich pripomíname spoločne ako rodičov Panny Márie - 26. júla.

Na Slovensku je sv. Anne zasvätených 168 kostolov a kaplniek; spolu so sv. Joachimom ich majú 184. Pozývame Vás urobiť si, spolu s deťmi a Vašími starými letný pútnický výlet práve k niektorej z nich. Možno ju máte v blízkom okolí. Ak túžite zísť na niektoré oficiálne pútnické miesto zasvätené sv. Anne, júlové číslo pútnického listu Vám ponúka desať 1-2 dňových pútnických výletov.

Prečo Vám tak osobitne dávame do pozornosti práve sv. Annu?

V určitom zmysle je deň sv. Anny aj dňom matiek v Cirkvi. Už stáročia predtým ako sa začala písať novodobá história tohto sviatku, ktorú v r. 1989 prijala aj Slovenská republika, Cirkev úctou sv. Anny prejavovala úctu aj všetkým matkám a starým matkám v rodinách.

Pôvod sviatku matiek sa začal písať v 17. st. v Anglicku. V krajine vtedy pracovalo veľa detí celý deň od rána do večera bez nároku na voľno. Jedine štvrtá nedeľa počas veľkonočného pôstu bola príležitosťou, aby navštívili svoje rodiny. Túto nedeľu začali nazývať "Nedeľou matiek".

Aj my sme často, v priebehu roka, vzdialení najmä kvôli práci, od svojich najbližších a práve počas letných prázdnin si nachádzame čas byť spolu, tešíme sa na spoločné letné dovolenky. Bežnou súčasťou letných prázdnin je aj to, že deti trávia pomerne dosť času u starých rodičov, preto sa nám sviatok sv. Anny javí ako osobitý čas milosti pre mamy a babičky.

Možno si v krásnych znázorneniach Anny, Joachima a malej Márie uvedomíme význam rodinných pút, prehĺbime úctu k starnúcim rodičom. Cesty ku kaplnkám nám ukážu možno aj skutočnosť, ktorá nám bežne uniká, a to fakt, že deti a starkí, nerobia také veľké či rýchle kroky ako my. V láske sa prispôsobíme ich tempu, prirodzene spomalíme a uvedomíme si, že takto sa môžeme viac vnímať, pomáhať si, tešiť sa z blízkosti.

Ak Vaše starké a babičky už nevládzu kráčať spolu s vami do kopcov, zoberte si na cestu pár starých rodinných fotografií a pri odpočinku ich ukážte deťom. Mnohé deti dnes potrebujú silne prežiť vedomie, že sú súčasťou rodiny, potrebujú si prehĺbiť rodinné korene, putá. Môžete to urobiť aj jedinečnou, rodinnou júlovou púťou k sv. Anne. Možno sa stane súčasťou vašich prázdnin rovnako ako letný pobyt pri mori.

Matička Božia, ty deťom dvakrát milá!

Počúvaj, čo ti teraz rozpoviem.

Nechaj nám starkú. Aby mi dlho žila.

Starká má pre mňa času, koľko chcem.

Starká je vlúdna. Má Boží život v duši.

Starká sa o nás s nikým nedelí.

Má času ľúbiť nás. A nič ju nevyruší.

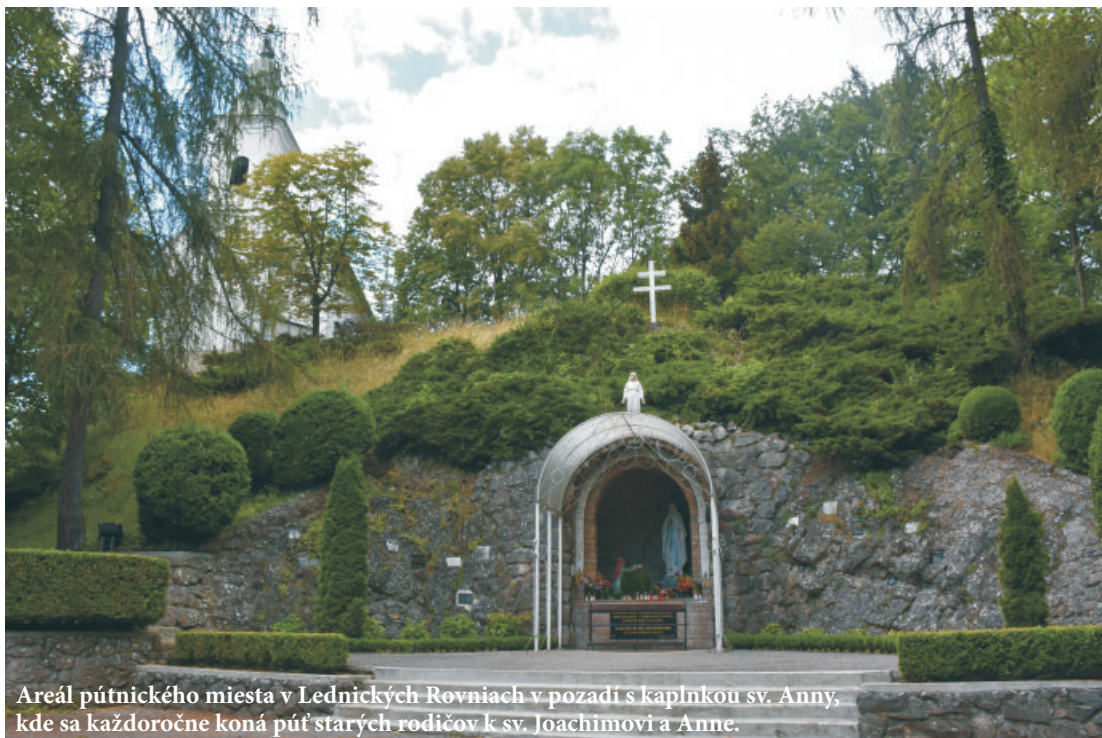
Pri nej má týždeň sedem nedelí.

Matička Božia, ty ktorú nepoznáme, no vieme o tebe, ozvi sa na môj hlas.

Nechaj nám starkú. My spolu niečo máme. To nikto viac už nemá okrem nás.

(Milan Rúfus)

(pozn: časť textu úvahy poskytol redakcii Pútnického listu Mons. Viliam Judák, nitriansky biskup) zdroj: www.aktuality.sk

Areál pútnického miesta v Lednických Rovniach v pozadí s kaplnkou sv. Anny, kde sa každoročne koná púť starých rodičov k sv. Joachimovi a Anne.

S malým batohom za sv. Annou

Leto je ideálny čas na putovanie a dovolenkovanie v prírode, preto prinášame tipy a trasy na celodenné pútnické výlety k pútnickým kaplnkám sv. Anny. Môžete si vybrať podľa lokality, obtiažnosti, rozdeliť si trasu prípadne aj na dva dni, obuť si dobré topánky, do kapsy zbalit kúsok chlebička, fľašu s vodou a trošku „eurokováčkov“. Ak si, ako správni pútníci, vezmete aj ruženček či modlitebnú knižku, krátka letná púť za sv. Annou sa môže začať.

Na východe Slovenska sa nachádzajú tri pútnické kaplnky sv. Anny. Jedna, známejšia, sa nachádza v severnejšie od Košíc - pri Kluknave, ešte bližšie je dedinka Ovčie. Leží v Spišskej diecéze. Ďalšie dve patria do Rožňavskej diecézy. Ide o kaplnku sv. Anny nad obcou Rudník a kaplnku sv. Anny v Hrušove, pri obci Jablonov nad Turňou.

Ak sa vydáte na púť **zo Spišského Jeruzalema do Kluknavy (Ovčie)**, budete kráčať v protismere súčasnej Svätajakubskej cesty. Toto putovanie sa viaže k starobylej pútnickej tradícii, ktorú v r. 1650 založili Jezuiti s cieľom prehĺbiť duchovný život. Ide o veľmi peknú púť v dĺžke asi 30km. Východným bodom je Spišská Kapitula. Je to miesto, ktoré sa oplatí navštíviť samostatne, preto Vám odporúčame prísť sem deň pred putovaním. Budete mať možnosť zoznámiť sa s najväčšou krajinnou kalváriou na Slovensku, s tzv. Spišským Jeruzalemom. Pri západe či východe slnka si môžete urobiť krásne fotografie kapituly s výhľadom až k Spišskému hradu. V Katedrále sv. Martina, ktorá je považovaná za najkrajší chrám Spiša (pamiatka UNESCO), sú vystavené k úcte o.i. aj relikvie sv. pápeža Jána Pavla II. (kvapka krvi). Z Pažiti vyrazíte po zelenej turistickej značke na Spišský hrad, odtiaľ pokračujte po žltej turistickej značke do Žehry. Kostol Ducha Svätého v Žehre patrí tiež do svetového dedičstva UNESCO. Ďalej Camino pokračuje cyklocestou č. 2710 až do dedinky Vojtkovce. Tu sa odbočuje zo Svätajakubskej cesty. Pútnická trasa ku kaplnke pokračuje po zelenej turistickej značke na sedlo Predky, potom po žltej cyklistickej ceste popod Zadný Moravec. Ku kostolíku sv. Joachima a Anny vedie asfaltová cesta buď cez dedinku Ovčie alebo cez dedinku Dolina a potom neoznačený lesný, alebo poľný chodník.

Pôvodná kaplnka sv. Anny bola postavená v r. 1632 grófkou Annou Csáky-Vesselényovou. Neskôr ju dal gróf Imrich Csáky prestavať na kostolík. Podľa legendy sa na tomto mieste našiel pri oraní obraz sv. Anny, ktorý oráč odniesol na miestnu faru. Na druhý deň, keď pokračoval v oraní, ho tu však opäť vyoral zo zeme a tak na tomto mieste postavili ľudia kaplnku. Kaplnka bola významným pútnickým miestom, konali sa tu aj jarmoky a trhy. Nachádza sa tu aj relikviár sv. Anny. Pri kostolíku nájdete tiež prameň pitnej vody. Mapu nájdete na: www.cykloserver.cz – výlety, pod názvom: Púť do „Kluknavy“

K druhej kaplnke (barokovému kostolíku v horách), **z Košíc do Rudníka**, nás spoľahlivo povedie smer Svätajakubskej cesty. Odporúčame Vám rozdeliť si zhruba 30km dlhú cestu na dva dni, s prenocovaním na Chate Lajoške. Trasa vedie cez centrum Košíc smerom na Čermel. Camino kopíruje trasu turistického chodníka, preto sa ľahko môžete orientovať poľa červenej turistickej značky. Žlté šípky sú v okolí Košíc mierne chaotické, nedržte sa ich. Prvý deň (18km) ponúka cestu peknými Košickými lesmi a noc strávená na horskej chate, neďaleko ktorej stojí aj malá kaplnka, je ideálnym miestom pre telesný aj duševný odpočinok. Druhý, kratší (12km) pútnický deň pokračuje trasa po červenej turistickej značke až do Idčianskeho sedla. Tu odbočte na žltú značku, ktorá vedie do Zlatej Idky. Pri sedle Podkova, odbočte na zelenú smerom na Poproč. Kaplnka (kostol) bola postavená už začiatkom 17.st. a dal ju postaviť Andrej Sauberer, jasovský opát premonštrátskej rehole. Otvorená býva vždy počas prvého víkendu po 26. júli, ale aj po 15. auguste. Pri kaplnke sa nachádza prameň pitnej vody sv. Anny s malou kaplnkou a so sochou sv. Jána Nepomuckého. V blízkosti je turistická Kamenná chata a kalvária so 14stimi zastaveniami. Od kostolíka sa potom opäť návratom cez Podkovu, alebo poľnou cestou, dostanete do Rudníka. Spojenie do Košíc zabezpečuje pravidelná priama autobusová linka. Mapu nájdete na: www.cykloserver.cz – výlety, pod názvom: Púť k sv. Anne do Rudníka

K pútnickej kaplnke sv. Anny v Hrušove vyrazíme z Rožňavy. Rožňava je hlavným centrom diecézy, je mariánskym pútnickým miestom. V Katedrále Nanebovzatia Panny Márie sa nachádza, v európskom meradle unikátna stredoveká malba – Sv. Anna Samotretia (Metercia), s dobovým realistickým zobrazením ťažby a spracovania rudy v okolí mesta. Pútnici si môžu uctiť aj relikvie sv. Neita, ranokresťanského mučeníka, ktoré kvôli zvýšeniu vážnosti katedrály vyprosil v 19. storočí od Svätej stolice vtedajší rožňavský biskup. Turistický chodník, po žltej značke vedie okolo hradu Krásna hôrka. Do dedinky Drnava sa dostanete neoznačenou poľnou cestou, je to cyklocesta č. 29. Z nej pokračujte južne smerom na obec Hrušov. V lese sa napojíte na červenú a následne, v Jablonovskom sedle, na žltú turistickú značku. Ku kaplnke pod lesom vedie neoznačený chodník, ktorý odbočuje vpravo zhruba necelý kilometer pred obcou. Gotická kaplnka sv. Anny patrí do vzácnej skupiny stredovekých gemerských kostolíkov. Bola postavená v 14. storočí ako súčasť menšieho benediktínskeho kláštora. Je zdokumentované, že v pol. 18.st. tu žil pustovník, ktorý sa o kaplnku staral. Už v dávnych dobách sa totiž stala pútnickým miestom. Vo vnútri kaplnky sa zachovali skromné zvyšky starobylých fresiek. V minulosti sa v nej nachádzal veľmi cenný historický inventár. Dnes je kaplnka úplne prázdna, inventár bol odvezený a umiestnený v rôznych múzeách. Kaplnka sv. Anny v Hrušove býva zatvorená, návštevu si však môžete dohodnúť vopred na obecnom úrade v Hrušove, odkiaľ vedie ku kaplnke aj náučný chodník.

Mapu nájdete na: www.cykloserver.cz – výlety, pod názvom: Púť do Hrušova

Na strednom Slovensku sa dá pekná annenská púť uskutočniť po turistickej trase **z Detvy do Divína**. Kaplnka sv. Anny leží na hranici Banskobystrickej a Rožňavskej diecézy. Patrí medzi známejšie pútnické miesta. Postavili z kameňov ruín divínskeho hradu ju v 18. st. Kaplnka sa nachádza na cintoríne z 19.st., kde sú pochovaní aj príslušníci rodu Zichyovcov – gróf Eduard Zichy, grófka Katarína Zichyová a tiež iné, významné osobnosti tohto kraja.

Údajne bola postavená na podnet miestneho farára Juraja Rudinca ako „náhrada“ za kostol sv. Anny v Dobroči, ktorý bol pôvodne katolícky, ale v roku 1696 prešiel do rúk evanjelikov. Druhým, tiež nepotvrdeným dôvodom vzniku stavby je tvrdenie, že kaplnka stojí ako pamiatka na výročie dobytia hradu Divín Turkami. Faktom je, že 9. júna 1780 pápež Pius VI. obdaril kaplnku odpustkami. Odtiaľ sem prichádzajú ľudia zo širokého okolia. Pútnická slávnosť je spojená aj s púťou na kalváriu sa v Divíne. Odpustové slávnosti sú spojené s bohatým kultúrnym programom a jarmokom. Pri oprave oltára, v r. 1981, sa pod obrazom sv. Anny podarilo objaviť a následne zrekonštruovať cennú olejomalbu sv. Joachima a Anny. Viac info o kaplnke nájdete aj v Pútnickom liste č. 12/2018.

Osobitú rázovitosť regiónu spoznáte, keď sa vydáte ku kaplnke z Detvy. Trasa v dĺžke asi 22km začína v strede Detvy. Neznáčeným chodníkom sa dostanete do mestečka Kriváň a odtiaľ modrou a následne žltou turistickou značkou do dedinky Podkriváň. Do Divína ku kaplnke Vás spoľahlivo dovedie modrý turistický chodník. Letný večer môžete stráviť pri vodnej nádrži Ružiná. Ubytovanie ponúka kemp. Mapu nájdete na: www.cykloserver.cz – výlety, pod názvom: Púť do Divína

Smerom na severozápad sa nachádza najznámejšie pútnické miesto okolia Púchova. **Kaplnka sv. Anny v Lednických Rovniach** ponúka pekný príbeh uzdravenia slepého dievčatka. Stalo sa tak na sviatok sv. Anny v r. 1718. Vďačná šľachtická rodina Prílezká tu v kopci postavila drevenú kaplnku, ktorá sa stala miestom pomerne veľmi navštevovanej púte k rodičom Panny Márie. Pôvodnú kaplnku na nahradila murovaná kaplnka (r.1751). My, Vám ponúkame trasu, ktorá k nej vedie z **Pruského**. Cesta (v dĺžke asi 14,5km) vedie zeleným turistickým chodníkom cez sedlo Chotuč (pri Vršateckom podhradí) a po modrej značke cez Červený kameň do obce Lednica. Ak ste unavení, môžete zvoliť kratšiu trasu a prejsť po modrej značke, asi 3km, do Hornej Breznice, odkiaľ sa autobusom dostanete do Lednických Rovní. Ak zvládnete dlhšiu cestu (cca 10km), vyrazte z Lednice južným smerom po zelenej značke. V obci Lednické Rovne sa môžete zastaviť aj v miestnom múzeu sklárstva, v renesančnom kaštieli či v nádhernom botanickom parku. Mapu nájdete na: www.cykloserver.cz – výlety, pod názvom: Púť do Lednických Rovní

Južnejšie, v Nitrianskej diecéze sa pútnická **Kaplnka sv. Anny** nachádza na **kalvárii v Zlatých Moravciach**. Letné, prázdninové putovanie sa tu dá spojiť aj so sviatkom Karmelskej Panny Márie (17.júl), pretože Zlaté Moravce sú len na skok od Topoľčianok.

Pútnická cesta z **Novej Bane do Zlatých Moraviec** (25-30km) ponúka možnosť prejsť pohorím Považského Inovca a zastaviť sa na troch pútnických miestach: v Novej Bani – Kohútovo, kde sa nachádza mariánsky prameň, v Topoľčiankach, ktoré okrem toho, že sú preslávené žrebčínom sú aj pútnickým miestom zasväteným Karmelskej Panne Márii a boli obľúbeným letným sídlom prvého československého prezidenta T.G. Masaryka. Pri kaštieli je možnosť príjemne si odpočinúť vo veľkom parku. V závere dňa Vás cesta privedie do ticha zlatomoravskej kalvárie, kde stojí pútnická kaplnka sv. Anny. Kaplnku postavili okolo r. 1850, pretože sa tu, na hrebeni kopca, kedysi, ako uvádza tradícia, nachádzala zázračná studnička.

Trasa vedie dobre značenými turistickými chodníkmi. Ponúka zachádzku do mestskej časti Kohútovo. Ak ste si naplánovali púť na dva dni, odporúčame Vám práve prechádzku okolím Novej Bane. Po žltej (pomerne strmej, lesom) a modrej (mierne stúpajúcej, mestečkom) značke môžete prejsť veľmi pekným náučným chodníkom, s rozhľadňou, k tichému mariánskemu miestu so studničkou. Chodník ponúka viaceré varianty, jeho max. dĺžka je 9km. Na Zlaté Moravce sa z Novej Bane sa vychádza po červenej turistickej značke. Trasa vedie cez Veľký Inovce až k Obyckým lúkam. Tu sa spája červená s modrou značkou a pútnická cesta pokračuje po modrej do Topoľčianok. Po príjemnom oddychu pokračujte na zlatomoravskú kalváriu ešte zhruba 4km nezačleneným chodníkom popri Hostianskom potoku, smer Zlaté Moravce, prípadne Martin Nad Žitavou.

Mapu nájdete na: www.cykloserver.cz – výlety, pod názvom: Púť do Zlatých Moraviec

Na severe Slovenska, na Kysuciach, sú 2 pútnické kaplnky sv. Anny. Pri Vysokej nad Kysucou a v Jelitove (Staškov). **Ku Kaplnke sv. Anny pri Vysokej nad Kysucou vyrazíme z Turzovky**. Turzovka je známe mariánske pútnické miesto, z Vyšného konca mesta k nemu vedie oficiálne neznačený, ale medzi pútnikmi dobre známy, miestami trochu strmý, pútnický 'chodník s obrázkami'. Turzovka je miesto plné pokoja, každý deň o 11stej hodine sa tu slúži sv.omša. Osviežiť sa môžete pri mariánskom prameni. Z pútnického areálu sa neznačenou, asfaltovou cestou sa dostanete až do obce Korňa. Pokračujte modrým turistickým chodníkom v smere do Vyšného Kelčova. Za „osadou“ Poľana, odbočte doprava na neznačený chodník. Orientujte sa podľa mapy!!! Chodník vedie smerom na Sidorky. Pokračujte stále iba v jeho juhovýchodnom smere necelé dva kilometre, ústi pri pevnejšej ceste, pár metrov po nej nájdete kaplnku.

Mapu nájdete na: www.cykloserver.cz – výlety, pod názvom: Púť do Vysokej nad Kysucou

Ku sv. Anne v Jelitove vedie Náučný chodník Jozefa Krónera. Začína sa na železničnej stanici v Staškove, kde stojí rodný dom nášho významného slovenského herca, národného umelca. Môžete sa zdržať na krátku návštevu. Nad domom natrafíte na drevené sochy s motívom filmov a hier, v ktorých Jozef Krónér účinkoval. Chodník (16km) bol vybudovaný v spolupráci s Európskou úniou. Spája slovenský Staškov a moravskú Hornú Lomnú. Obsahuje 9 tabúl s informáciami o krajine, faune, flóre, histórii aj tradíciách oboch obcí. V Staškove pri kostole nájdete aj jedinečné súsošie sv. Matky Terezy a sv. Jána Pavla II. Cestu v horúcom lete spríjemnia aj viaceré pramene a na konci studnička. Kaplnka sv. Anny v Jelitove sa nachádza zhruba na 8km, ale ak máte chuť a výdrž, môžete si prejsť celý náučný chodník. Drevená kaplnka sv. Anny bola postavená už v roku 1888. Pred 2.svet.vojnou ju nahradila murovaná kaplnka, ktorú obklopuje krížová cesta siedmich bolestí Panny Márie. Pod kaplnkou vyviera prameň horskej vody. Areál kaplnky je upravený, sú v ňom umiestnené viaceré lavičky na oddych a rozjímanie. Súčasťou areálu je aj verejná knižnica - búdka s knihami, ktoré si môžete požičať, vymeniť, prípadne do ktorej môžete vložiť doma nepotrebnú knižku. Mapu nájdete na: www.cykloserver.cz – výlety, pod názvom: Púť do Jelitova

Skôr mestské putovanie **na Západnom Slovensku** ponúka cesta **ku Kaplnke Preblahoslavennej Panny Márie v Lehote** (pri Nitre). Tu sa koná spoločná verejná púť aj pri sviatku sv. Anny, nakoľko tunajší farský kostol nesie jej patrocínium. Letné annenské putovanie si tak môžete spojiť s návštevou starobylej Nitry a jej okolia. Ak ste ešte nenavštívili toto krásne mesto pod Zoborom, urobte tak počas letných prázdnin. V júli slávime aj sviatok sv. Cyrila a Metoda. V tomto čase mesto ponúka zaujímavý kultúrno-duchovný program známy pod názvom Nitra, milá Nitra.

V hlavnom chráme nitrianskej diecézy – v Bazilike sv. Emeráma, ktorej patrónmi sú sv. Emerám, Andrej-Svorad a Beňadik, môžete v dolnej lodi katedrály obdivovať aj neskorogotickú fresku Smrti a Korunovania Panny Márie. Bola objavená v r. 2012 počas poslednej rekonštrukcie baziliky. Júlový výlet Nitrou ponúka aj prechádzku okolo rieky Nitry až na Kalváriu, kde sa nachádza misijné centrum Verbistov, prípadne môžete zájsť na opačný smer a dostanete k ruinám Zoborského kláštora, k Svoradovej jaskyni alebo až k dražovskému kostolíku sv. Michala Archanjela.

Kaplnka sv. Anny v Lehote je z centra mesta Nitra vzdialená asi 10km. Dostanete sa k nej cez mestskú časť Klokočina, Lukov dvor. Tu sa nachádza Komunitný dom Misionárov Najsv. Srdca Ježišovo. Celoročne ponúka kvalitné duchovné cvičenia (info na: www.misionari.sk). Pár metrov pred ním vedie z cyklocesty č. 2014 pevný chodník popri potoku Šúdol smerom k viniciam. Ním sa dostanete na cyklocestu č.8110, ktorá vedie ku kaplnke. Môžete však ísť aj cestičkou cez vinice. O histórii tohto pútnického miesta sa dozviete viac na: www.putnickemiesta.sk. Mapu nájdete na: www.cykloserver.cz – výlety, pod názvom: Púť do Lehoty pri Nitre

Ďalej smerom na západ sa síce už nenachádzajú oficiálne pútnické kaplnky zasvätené sv. Anne, ale taká „nepútnická“ sa nachádza, napr. v **areáli pútnického miesta Marianka**. Peknou letnou prechádzkou za sv. Annou tak môže byť aj cesta, ktorá sem vedie po žltej turistickej značke zo Svätého Jura. Je to dnes už takmer zabudnutá pútnická cesta do Marianky, avšak stále má svoju duchovnú i malokarpatskú krásu.

Mapu nájdete na: www.cykloserver.cz – výlety, pod názvom: Púť do Marianky

I keď všetky tri ženy žili v Palestíne, ich relikvie si môžeme uctiť u nás, v Európe. Pozostatky oboch rodných sestier sv. Lazara aj matky Panny Márie sa totiž nachádzajú vo Francúzsku. Sestry, ktoré podľa tradície zostali slobodné, bezdetné môžeme zaradiť k biblickým múdrym pannám, ktoré v rozhodujúcich momentoch svojho života boli pripravené prijať Ježišovo slovo do svojho života a ono ich premieňalo a viedlo k svätosti života. Sv. Annu radíme tiež k múdrym ženám a jej socha nám ju častokrát predstavuje skôr ako „učiteľku“ Panny Márie. Možno sa aj mi od týchto žien niečo dôležité naučíme.

Ich sviatky si pripomínáme v júli, a keďže mnohí Slováci vyrážajú v tomto období aj k moru do oblasti južného Francúzska, ponúkame Vám možnosť spoznať krásne príbehy o týchto končinách Európy.

Dom Lazara, Marty a Márie v Betánii bol pre Ježiša miestom odpočinku. Ježiš mal rád túto rodinu. Vzhľadom k tomu, že dokázali hostiť viacerých ľudí sa dá usudzovať, že boli pomerne bohatí alebo aspoň materiálne dobre zabezpečení. Betánia sa nachádzala asi 3km do Jeruzalema, čo znamenalo aj možnosť rozvoja miestneho obchodu. Niektoré zdroje uvádzajú, že rodina pochádzala z kráľovského rodu. Ich otec sa volal Syro a matka Encharia. Otec bol vojvodom zo Sýrie. Ako dedičstvo po matke im patrili tri miesta: hrad Magdala, Betánia a časť Jeruzalema.

Sv. Marta, je v evanjeliu opísaná ako tá, ktorá sa orientuje na praktickú pomoc. Na základe postavenia aké jej prináleží v dome, môžeme usudzovať, že bola najstaršou zo súrodencov. Možno má aj typické „správanie prvorodenej“. Vydáva rozkazy, má rada veci „po svojom“, všima si a vie, čo potrebujú hostia, a aj sa tak obyčajne, „žensky“, hnevá, že je na prácu v domácnosti sama. No jej charakter postupne premieňa Kristova prítomnosť. Slovo. V plnej miere sa to ukazuje pri pohrebe jej brata Lazara. V momente, keď sa dozvedá, že Ježiš je neďaleko Betánie, v tichosti, bez vzbudzovania pozornosti, sa hlavná hostiteľka a pani domu vytráti a ide za ním. Dáva mu prednosť pred všetkým. Už nie je dôležitý kar, príbuzní, hostia. V bolesti, ktorú prežíva, uznáva majestát smrti a zároveň Kristovu moc nad životom a smrťou. Verejne, na ceste pri Betánii vyznáva svoju vieru v Krista, Spasiteľa.

Sv. Mária Magdaléna, alebo aj Mária z Magdaly, bola najmladšou zo súrodencov. Tradícia Cirkvi nám hovorí, že práve ju uzdravil Ježiš zo smilného života, keď z nej vyhnal siedmych zlých duchov. V Evanjeliu podľa Márie Valtorty sa píše, že obrátenie Márie Magdalény sa udialo počas Ježišovho rozprávania podobenstva o stratenej ovečke. Evanjelista, sv. Lukáš, nám predstavuje, v obraze z domácnosti oboch sestier v Betánii, Máriu Magdalénu ako tú, ktorá sedí Ježišovi pri nohách a počúva ho. Je označená ako žena, ktorá si „vybrala dobrý podiel“. Neskôr dokáže byť s Kristom na kalvárii a ako prvá ho hľadá pri hrobe.

Púť v Sables-Macmahieu

Foto: www.marymagdalenebooks.com

Evanjeliá nám už nehovoria o živote oboch sestier a ich brata po nanebovstúpení Krista, ale ranokresťanská tradícia tvrdí, že súrodenci odišli z Palestíny spoločne. O ich odchode z Palestíny hovorí svojím obsahom jedinečná legenda. V nej sa uvádza, že asi štrnásť rokov po smrti Ježiša Krista boli, kvôli prenasledovaniu kresťanov Židmi v Jeruzaleme, poslaní na smrť sv. Mária Magdaléna, sv. Marta, sv. Lazár a ostatní kresťania tak, že ich naložili na loď bez vesiel a plachiet a poslali na šire more. Východná legenda hovorí, že pristáli na Cypre, kde zostali žiť až do smrti, ale podľa západnej legendy sa rozvíja jedinečne bohatý príbeh, že loďka zakotvila v močiarsch pri Camargue. Miestom ich vylodenia sa podľa neho stala juhofrancúzska obec **Saintes-Maries-de-la-Mer**. O tom, kto tvoril posádku lode existujú viaceré varianty. Najčastejšie sa však spomína, že na lodi sa, okrem Lazara a Marty, plavili tri Márie: Mária Magdaléna, Mária Jakubova, ktorá bola sestrou Ježišovej matky a matkou

apoštola Jakuba mladšieho, a Mária Salome – matka apoštola Jána a Jakuba staršieho. Veľká mariánska púť sa tu koná každoročne 15. augusta.

St. Martha Tarascon

Foto: www.cooksinfo.com

Po vylodení Marta odišla žiť do okolia Tarasconu. V jedinečnom bývalom kráľovskom kolegiálnom kostole (11.-12.st.) sa nachádza krypta a v nej staroveký sarkofág sv. Marty (3-4.st.) Románsko-gotický chrám bol viackrát prestavaný. Patrí medzi významné sakrálné pamiatky. Už v r. 1840 bol zaradený na prvý zoznam významných historických pamiatok Francúzska.

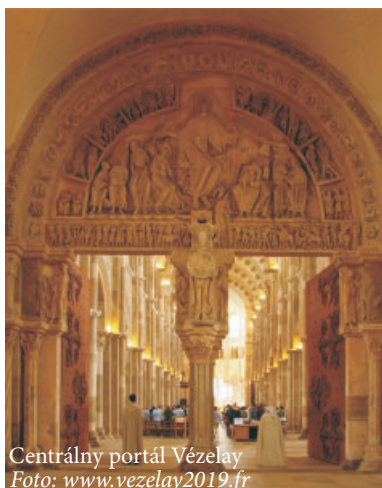
Z tohto miesta pochádza aj tzv. **Zlatá legenda o sv. Marte** (13.st.). Dedinku **Tarascon** ohrozovala zvláštna šelma. Legenda ju opisuje ako Veľkého draka, ktorý mal rohy, bol z polovice šelma, z polovice ryba, hlavu mal ako lev, chvost ako had. Bol väčší ako vól, dlhší ako kôň, so zubami ostrými ako meč. Býval v lese medzi mestami Arles a Avignon. Marta držiak v

ruke kríž, pokropila šelmu svätou vodou a tá skrotla. Sv. Marta si potom položila krídlo šelmy okolo krku a viedla ju skrotenú cez dedinu. Hovorí sa, že Marta zostala žiť v tomto meste až do svojej smrti. Pozostatky, ktoré podľa historickej identifikácie patria sv. Marte, boli nájdené v kostole počas rekonštrukcie v roku 1187.

Sv. Martu si, ako svoju patrónku, jedinečným spôsobom ctí aj **španielske mesto Villajoyosa**. Tu sa každoročne (už 250 rokov) na jej počesť koná **Festival Maurov a kresťanov**. Obyvatelia si ním pripomínajú pirátsky útok na mesto, ktorý sa stal v r. 1538. Podľa legendy zachránila mešťanov práve sv. Marta. Na jej orodovanie zaliala prístav blesková povodeň, ktorá zničila nepriateľské flotily a zabránila ich vylodeniu na pobrežie.

Foto: sk.pinterest.com

Centrálny portál Vézelay
Foto: www.vezelay2019.fr

A čo hovorí príbeh o ostatných pasažieroch z lode smrti?

Lazar sa stal údajne biskupom v Marseille a Mária Magdaléna sa usadila pri jaskyni La Sainte-Baume. Tu žila ešte asi 30 rokov ako pustovníčka. Po jej smrti ju na tomto mieste údajne pochoval jeden zo 72 Ježišových učeníkov – Maximin. V súčasnosti sa časť jej relikvií (lebka) uchováva v krásnom gotickom kostole z r. 1295 v **Saint-Maximin-la-Sainte-Baume**. Pri sviatku svätice sa tu konajú veľkolepé procesie. Druhá časť relikvií sa uchováva od r. 1050 v bazilike sv. Márie Magdalény v **burgundskom opátstve vo Vézelay**. Toto mesto je jedným z východných bodov Svätjakubskej cesty do Compostely. Kult Márie Magdalény sa v západnej Európe šíril predovšetkým vďaka Reholi kazateľov (Dominikánov).

V závere príbehu sa vráťme ešte raz k miestu vyodenia. V **Saintes-Maries-de-la-Mer**, zostali žiť Mária Salome a Mária Jakubova. Toto miesto sa každoročne (v máji) stáva dejiskom **najväčšej púte Rómov v Európe**. Prichádzajú, aby si uctili tzv. Čiernu Sáru. (Kali sáry) Aj jej príbeh totiž súvisí s onou zvláštnou loďou. Sára, cigánka, žila so svojím kmeňom blízko pobrežia. Ona pomohla vyhnancom dostať sa bezpečne na francúzsky breh.

Najväčšia púť rómov v Európe

"Kali Sary"

Foto: www.dailymail.co.uk

Lod' prináša aj príbeh o relikviách sv. Anny, ktoré boli síce objavené až na Veľkú noc v r. 792, ale ich príbeh je spojený s predchádzajúcim. Pri odchode z Palestíny sa na loď bez vesiel dostalo aj telo sv. Anny, matky Panny Márie. Súrodenci z Betánie, i ďalší, sa obávali skazy a znesvätenia prichádzajúceho na Jeruzalem, pred ktorým ich Ježiš varoval, preto ho v úcte zoberali so sebou. Po vyodení, na juhu Francúzska, ho pochovali v jaskyni, na mieste zvanom Apt. Kostol, ktorý bol na tomto mieste neskôr postavený, sa začal v dôsledku vojen a prebiehajúcich náboženských prenasledovaní postupne rozpadáť. Preto postupom času aj hrob sv. Anny upadol do zabudnutia. Dlhé roky mieru, ktorý do južného Francúzska priniesla rozvážna vláda Karola Veľkého, umožnili ľuďom v obci Apt postaviť nový veľkolepý kostol práve na mieste, kde v minulosti stála kaplnka. V deň posviacky chrámu (Veľkonočná nedeľa v r. 792) poctil Apt svojou návštevou aj samotný kráľ Karol Veľký. Počas najslávnejšej časti ceremónie sa však stala nečakaná vec. Štrnásťročný chlapec, ktorý bol od narodenia slepý a hluchý, s pokojnou a tichou povahou – nečakane vstal zo svojho miesta a prešiel až ku schodom vedúcim k obojstrannému stolu. Za narastajúceho ohromenia celého kostola začal hlasne udierať svojou paličkou na jeden zo schodov. Jeho zahanbená rodina sa ho pokúšala vyvieť von, ale odmietal sa pohnúť. Napriek svojim utlmeným zmyslom sa s námahou pokúšal rozdrviť schod a ukázať prítomným ľuďom poklad, ktorý tkvel v jeho vnútri. S poslednou nádejou zdvihli všetci zrak na cisára, ktorý osvietený Božou milosťou vzal situáciu do vlastných rúk a požiadal robotníkov, aby odstránili schody. Priamo pod schodom, na ktorý chlapec neustále búchal, objavili podzemnú chodbu. Po vytvorení priechodu do nej chlapec skočil a v sprievode cisára, kňazov a robotníkov pokračovali chodbou. Tu narazili na stenu, ktorá bránila ďalšiemu preskúmaniu chodby. Chlapec však naznačil, že aj túto stenu treba odstrániť. Po jej zrútení znovu pokračovali dlhou a tmavou chodbou. Keď prišli na jej koniec, našli hrobku, nad ktorou – na úžas všetkých – svietila zapálená lampa. Hrobka sa nachádzala v malom výklenku v stene a vyžarovala nebeský jas. Keď sa Karol Veľký v spoločnosti postihnutého chlapca a ostatných priblížil k lampe – zhasla. V tej istej chvíli sa stal ďalší zázrak: chlapec začal vidieť, počuť a cítiť jednotlivé časti svojho tela.

„To je ona! To je ona!“ – zvolal a rozplakal sa. Nevedeli, čo tým myslel, ale užasnutý cisár aj tak zopakoval chlapcove slová. Kráľovo zvolanie počuli aj ľudia v kostole nad nimi, ktorí vzápätí padli na kolená a klaňali sa, pretože cítili prítomnosť niečoho nebeského a posvätného. Po otvorení hrobky bola objavená rakva, v ktorej boli uložené relikvie zabalené v rubáši. Nad relikviami bol nápis: „Tu leží telo sv. Anny, matky slávnej Panny Márie.“ Na základe tvaru a štruktúry rubáša sa neskôr zistilo, že pochádzal z východu. Ohromený Karol Veľký od tejto chvíle s hlbokou vďakou uctieval nájdené relikvie. Kňazi a obyvatelia Aptu, poctení tolkou milosťou, že si Boh vyvolil práve toto miesto pre nebeské zjavenie, vraj tri dni po tejto udalosti hovorili len výnimočne a šeptom. Cisár si následne zaobstaral presnú a detailnú správu o zázračnom objave, vypracovanú notárom, ktorú poslal pápežovi Levovi III. spolu s vlastným sprievodným listom. Tieto dokumenty, vrátane odpovede od pápeža, sú uchované dodnes. Boli mnohokrát overované na dôkaz o pravosti relikvií sv. Anny z obce Apt.

Krása tejto veľkolepej francúzskej legendy a existencia nádherných chrámov spojených s úctou k prvým priateľom Ježiša Krista je sama o sebe hodnotou, ktorú môžeme podávať ďalej. Ak budete počas letných prázdnin v južnom Francúzsku, môžete ísť aj v stopách jej príbehu.

Katedrála sv. Anny s kryptou

Foto: www.madalenenepublishing.org

LETNÉ (dovolenkové) PUTOVANIE K SV. BRIGITE

Švédske kráľovstvo je v súčasnosti krajina, kde sa k ateizmu hlási podstatná väčšina jej obyvateľov. (pozn. niektoré zdroje uvádzajú až 85%) Po rozdelení západného kresťanstva v 16. storočí sa stalo silnou baštou protestantizmu. Dokonca v tridsaťročnej vojne (1618-1648) švédske vojská bojovali proti katolíckej Cirkvi a katolíckym panovníkom až v južnom Nemecku, v Čechách a južnom Poľsku. No dve storočia predtým bolo Švédsko katolíckou krajinou, ktorá dala Cirkvi viacerých svätých. Medzi nimi zaujíma popredné miesto sv. Brigita, ktorej od r. 1999 patrí titul patrónka Európy. Pochádzala z významného rodu, ktorý dal Švédsku v 13. a 14. storočí niekoľko kráľov a sviatok tejto mystičky, manželky, matky, rehoľníčky, pútničky si pripomíname 23. júla. Mnohí z Európanov o nej ešte ani dnes veľa nevedia, hoci jej strhujúci, priam románový, životný príbeh predstavuje aktívnu, múdru, nezlomnú, odvážnu a hlboko veriacu ženu, aké Európa aj v súčasnosti nevyhnutne potrebuje.

Švédsko ponúka možnosť spoznať jej život osobitným spôsobom – **peším putovaním do Vadsteny**. Napriek tomu, že ide o najznámejšie pútnické miesto tohto štátu, pôsobí svojím vzhľadom ako mnohé iné mestá tejto jedinečnej severskej krajiny. Vlaky sem nechodia, a ak cestujete autobusom musíte viackrát prestupovať.

Relikvie sv. Brigity

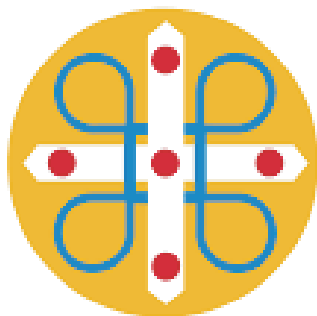
Foto: www.commons.wikimedia.org

Kult sv. Brigity je však napriek týmto skutočnostiam vo Vadstene stále veľmi silne prítomný. Jej meno a portrét nájdete na mnohých miestach - na sviečkach, ktoré vyrábajú Brigity aj na krytoch kanálov.

V súčasnosti prichádza do Vadsteny ročne asi 5000 peších pútnikov prevažne zo západnej Európy. Duchovné programy tohto miesta navštevuje ročne zhruba 400 tis. veriacich najmä z Nemecka a Talianska, ktorí sem prichádzajú rôznymi dopravnými prostriedkami. Naše pútnické cestovky zatiaľ pobyt vo Vadstene neponúkajú. O to krajšie teda je, že cestu môžete podniknúť osobne, súkromne. Letná dovolenka je k tomu ako stvorená. Pútnické centrum je k dispozícii, len sa nahláste vopred na: pilgrimscentrum@svenskakyrkan.se

Cieľom oficiálnej pútnickej cesty je bývalá budova kláštora s kostolom, kde sú od r. 1374 uložené údajné ostatky sv. Brigity, patrónky Švédska. Udiali sa tu mnohé zázraky, ktoré viedli k jej pomerne rýchlej kanonizácii (r.1391). Tento **prvý kláštor rehole Najsvätejšieho Spasiteľa** založila sv. Brigita v pol. 14.st. Svojmu účelu však slúžil iba 200 rokov, pretože o jeho zrušenie sa pričínila už spomínaná reformácia a v r. 1595 sa jeho katolícka história uzavrela. Sestry museli odísť do Poľska a kláštor sa premenil na nemocnicu a ošetrovňu pre vojenských vojakov. Okrem sv. Brigity je tu pochovaný aj významný švédsky vojvodca Magnus Vasa.

Sestry, ľudovo nazývané – Brigity – sa do Vadsteny vrátili v r. 1935 a založili tu **ekumenický Pútnický dom, centrum**. V r. 1963 otvorili nový kláštor, ktorý od materského domu v Holandsku, získal samostatnosť v r.1991. Vznikla tak trošku paradoxná situácia. Pozostatky národnej svätice sa nachádzajú v kostole, ktorý už nepatrí katolíckej cirkvi.

Zaujímavým, na Slovensku ešte nerozvíjaným, aspektom púte do Vadsteny sa stáva jej ekologická orientácia. Pútnické centrum jej jedným z troch zakladajúcich členov tzv. **Európskej siete zelených pútnikov (EGPN)**. Spoločne s diecézou Canterbury v britskom Kente a Nidaros Pilgrimage Center, v nórskom Trondheim vytvorili túto sieť, ktorá povzbudzuje všetky zainteresované strany zapojené do rozvoja pútnických miest a ciest, aby spoločne pracovali na ekologickom zušľachťovaní svojho pútnického miesta, trasy. V rokoch 2017-2022 je EGPN poradným partnerom projektu Interreg na podporu zelenej púte v Európe. EGPN sídli v diecéze Canterbury a víta nových členov, ktorí sú odhodlaní podporovať tzv. „zelenú púť“ a zdieľať svoje úspechy s ostatnými.

Jedným z ekumenických duchovných symbolov tejto púte sa stal **náramok**, ktorý vytvoril švédsky evanjelický biskup Martin Lönnebo v roku 1995 potom, čo uviazol na gréckom ostrove kvôli búrke. Volá sa **Perly života**. Ide o rozjímavú modlitbu, ktorá vedie k zamysleniu o dôležitých oblastiach ľudského života. Začína sa zlatou, ktorá predstavuje Boha. Ďalšie korálky predstavujú témy: Ja (malá biela), Krst (veľká biela), Púšť, Šťastie (modrá), Láska (dve červené korálky), Zázrak stvorenia (zelená), Tajomstvo alebo Poklad (malé biele korálky), Noc (alebo tma, smrť), Vzkriesenie (veľká biela). Farebné perličky sú pretkané šiestimi nenápadnými korálkami, ktoré predstavujú Ticho.

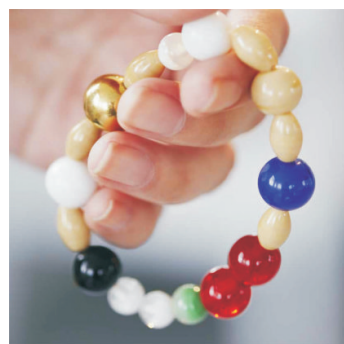

Foto: www.dopguiden.se

Pútnická cesta Birgittaleden, je 145 km dlhá pútnická trasa, ktorá vedie regiónom Östergötland, z historického mesta Söderköping, cez diecézu Linköping do Vadsteny. Oficiálne začína severnejšie až v meste Kolmården.

Nazýva sa tiež **Klosterleden** čo znamená kláštorňa, nakoľko vedie cez jedenásť, dnes už väčšinou bývalých, kláštorov. V stredoveku bol Östergötland najobývanejšou oblasťou Švédska, preto tu boli založené aj prvé kláštory, Vreta a Alvastra. V súčasnosti na tomto území fungujú len dva aktívne kláštory: opátstvo Birgitta Pax Mariae vo Vadstene a Heliga Hjertas Kloster v Ombergu. Pôvodná pútnická trasa bola otvorená v r. 1998 a následne bola v r. 2011 a 2016 rozšírená. V teréne nie je dobre

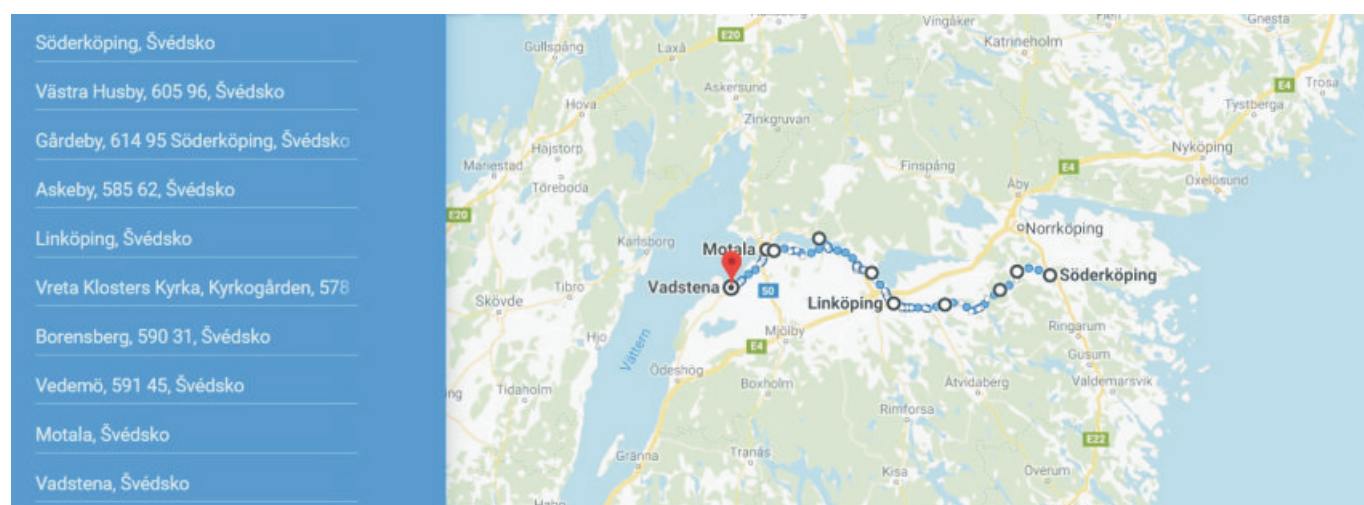
značená, ale praktickou pomocou pre pútnikov sú voľne stiahnuteľné bedekre s podrobnými mapami, ktoré nájdete na: www.pilgrimscentrum.se

Kratšia (víkendová) **pútnická trasa Alvastra – Vadstena** sa začína južne, v zrekonštruovaných ruinách cisterciánskeho kláštora v Alvastre. Má dĺžku zhruba 35 km. Zaujímavými miestami na nej sú: Heliga Hjärtas Kloster (kláštor Najsv. Srdca), Stocklycke, Borghamn, Rogslösa, Nässja, Örberga.

Marialeden je najkratší, asi 11 km dlhý pútnický chodník, ktorý prechádza krásnym eko-parkom Omberg, okolo kláštora Mariadotter do Heliga Hjärtas Kloster (kláštor Najsvätejšieho Srdca).

Máte radi prírodu, čistú, bezpečnú krajinu, kde sa bez problémov všade dohodnete angličtinou a prijmete aj fakt, že so sv. omšou to nebude úplne jednoduché? Potom vyrazte v lete smer 'sever'. Ak sa zároveň chcete stať tichými misionármi tejto krajiny Európy, vyberte sa na púť spoločne s kňazom. Opustené katolícke kláštory, kostoly a možno aj niektoré ľudské chrámy opäť ožijú Duchom. Veď k znovuoobjaveniu Boha niekedy stačia len jednoduché gestá a pár dní dovolenky.

zdroje: www.horydoly.cz, www.greenpilgrimageeurope.net, www.katolici.szm.com, www.pilgrimscentrum.se

POZVANIE

pre jednotlivcov i pútnické miesta

VSTÚPTE do Asociácie pútnických organizácií a prispejte k rozvoju, obnove a osvete putovania na Slovensku. Získate podporu a spoluprácu organizácií, ktoré pôsobia v oblasti pútnictva, dobrovoľníkov, rozšírite si prístup k informáciám, možnosť prezentácie aktivít napr. na veľtrhoch, internete, FB...

GENIUS LOCI... Takmer opustená Magdalénka

Genius loci je nová rubrika Pútnického listu. Pozývame Vás tvorte ju s nami.

Magdalénka - malý kostolík, stratený v lesoch nad dedinkou Rakovnica pri Rožňave. Pre odbornú verejnosť neskororománsky kostol, zasvätený sv. Márii Magdaléne. Pre nás ostatných - Magdalénka. A pre mňa útočisko a azyl.

Poloha, vzhľad, okolie - každé samo o sebe by dokázalo zaútočiť na moju dušu plnou silou. A čo ešte, keď sa spoja dohromady. Už len samotná cesta k tejto tichej mučeníčke čias navnadí človeka na úplne iné myšlienky, než s akými sa po nej vydal.

Je to zvláštny les. V každom ročnom období čarovný. Akoby skrýval v sebe celý svet. Doliny aj pohoria, údolia plné života. Tichého a prostého. Ako je ona sama. Nemý, tichý, pokorný svedok. O čom všetkom by vedela vypovedať...

Vždy, keď prídem na toto miesto, keď zazriem kostolík, ktorý sa tak nečakane zjaví medzi stromami, nedokážem uhasiť dovtedy tlejúce vnútro. Je to taká beľárka, táto naša Magdalénka. Tak ako prvýkrát, aj potom zakaždým sa zjavila tak znenazdajky, až ju trochu podozrievam, že tam nestojí stále, ale že sa jednoducho zjaví, aby mohla takto svojisky prehovoriť k svojmu návštevníkovi.

Aj by som veru rozumela prečo. Magdalénka je ako dobrý spovedník. Ponúka priestor, pozornosť a je veľmi trpezlivý poslucháč. Nenalieha, nepresadzuje svoje domnienky, nechá v človeku dozrieť, čo práve potrebuje vyklíčiť.

A tak, v tejto slobode vlastnej mysle, som v tieni jej múrov prežila vždy čosi iné. Odovzdala som jej svoje trápenie, bolesti dní, ale i radosť z toho, že aspoň čosi z toho všetkého sa rozplynulo v modrej oblohe, zelenej tráve, v listí pokojných stromov a hlavne v múroch dôvernosti tohto staručkého, dôstojného kostola.

Ale táto zatiaľ posledná návšteva bola trochu iná. Bola tam ako vždy. Pokojne čupiaci pod svahom. Tichá, skromná, sama. Ale iná. Tento pocit som však poznala. Zmes údivu, beznádeje a bolesti. Presne ako chvíle, keď som niekoho navštívila v nemocnici či po dlhšom čase jeho boja s bolesťou tela či duše.

Ten prvý pohľad, keď človek nedokáže zakryť svoje skutočné emócie. Stála tam ako zhrbená stareňka, ktorá už prijala nadvládu času. Hlboké vrásky jej ešte viac rozryli statočne sa vzpierajúce múry. Akoby každú chvíľu mala prehrať tieto posledné záchvevy boja.

Nedokázala som udržať svoj pohľad. Nechcela som, aby musela vnímať aj môj vlastný strach. Obzrela som sa po okolí. Zelený svah, les a keď sa človek prizrel trochu bližšie, zazrel i stromčeky, ktoré neboli úplne typické pre takéto prostredie. Boli to jablone a čerešne. Iste ich tu bolo kedysi viacej. A nielen ich. Kde sú ovocné stromy, tam sú i záhrady, tam sú i ľudia. A kde sú ľudia a záhrady, tam je dedinka a v dedinke kostolík. Rukou som podvedome nahmatala múr za mojím chrbtom - aha, tu je! On je tu stále. Otočila som sa a usmiala. Keby tak vedel rozprávať.

Zrazu mi však jeho dôvera prišla ešte bližšia. Toto predsa poznám. Rovnaký a predsa iný príbeh. A nielen jeden.

Moja babička sa dožila deväťdesiatjeden rokov. Vychovala tri deti, ovdovela, keď boli ešte všetky veľmi malé, sama, v nedokončenom dome. Nikdy sa už nevydala, poznala len prácu - doma, či na poli. A keď deti odrástli, vypiplala ich deti.

Opustila ťažko dostavaný domček a celé desaťročia obetovala ďalším generáciám. Ešte aj pravnukov a pravnučky hojdala v kočíku, keď ho už nevládala tlačiť, ako kedysi so mnou. Bola tu pre nás všetkých. Vždy, všade, kedykoľvek. Brali sme to ako normálnu vec. Prirodzené a samozrejmé.

Čas plynul, deti v kočíku sa striedali, len babinka ostávala vždy tá istá. A všetci vedeli, že tam je. Bol to rušný život. Krik, smiech, radosť, starosť. Všetko okolo plynulo. Ale postupne bolo stále tichšie. Deti odrástali a odchádzali. Babinka bola staršia a slabšia. Zrazu ona potrebovala pomoc. Ale ruch už stíchol. Ostala by sama, svedok čulých čias, tak potrebný a samozrejmý pre všetkých.

Ako Magdalénka. Aj ona bola srdcom osady. Aj okolo nej prúdil život. Aj ju potrebovali, aj ona pomáhala. Bola tu pre všetkých. A aj ona osamela. Domy sa rozpadli, záhrady zarástli. Ostalo ticho. Ako v tom tichu cítiť vietor, a aj ten dážd šibe akoby silnejšie. Vrásky sa prehĺbujú, múry praskajú.

Magdalénka, ako ti pomôcť? Kde nájsť tvoje vnúčatá, aby ti prišli povedať - ďakujeme. Kto ti teraz podá ruku, aby si nespádla pod ťarchou času?

Moja babinka žila s nami. Boli sme taká srandovná rodinka. Mladý pár a babinka. Niektorí nechápali, iní hľadali skryté úmysly. Ak by tomu niekto skutočne túžil prísť na koreň, nech skúsi prejsť lesnou cestičkou a nech zájde na miesto, kde kedysi bola osada. Nech sa prizrie statočnému, ale zmučenému kostolíku. Ticho postojí a dotkne sa jeho múrov. A možno pochopí...

PS: Kostolík si v roku 2016 prenajala od cirkvi obec na 15 rokov s cieľom zabezpečiť jeho obnovu.

Alexie

Pútnický list vydáva Asociácia pútnických organizácií
Farský úrad, 913 31 Skalka nad Váhom I/41
ISSN 2644-4526

Texty pripravili: Mgr. Mária Prekopová, Mgr. Žaneta Šušolíkovej, Alexandra Podolinská

Fotografie: Vladimír Šušolík, dreamstime.com, wikipedia.org, www.apsida.sk • Grafické spracovanie: Alfa a Omega, s.r.o.

Svoje postrehy, rady a pripomienky posielajte na: putnickiemiesta@gmail.com

NEPREDAJNÉ, VOĽNE ŠÍRITEĽNÉ

Pozvánka na púť:

Druhou púťou, ktorú Vám dávame do pozornosti ako členovia Asociácie pútnických organizácií, je júlové putovanie Svätjakubskou cestou na Slovensku.

Projekt rozvoja tejto medzinárodnej pútnickej trasy aj na našom území realizuje člen APO - OZ Priatelia Svätjakubskej cesty na Slovensku - Camino de Santiago. V júli máte možnosť prejsť, spoločne s pútnikmi zo španielskej Compostely, časť slovenskej trasy, a to z Banskej Štiavnice do Bratislavy, kde bude na sviatok sv. Jakuba - 25. júla o 18.00 spoločná sv. omša. V závere putovania sa pripoja aj pútnici z Rakúska a púť sa zakončí pútnickou sv. omšou vo Viedni. Nakoľko ide o viacdennú púť, môžete „na vlastnej koži prežiť“ čo znamená dlhšie putovanie. Pripojiť sa dá aj na jeden deň či víkend, záleží od Vašich možností. Kratšie úseky sú vhodné aj pre deti či starších ľudí.

Bližšie informácie radi poskytnú organizátori putovania.

SPOZNAJ SLOVENSKÉ CAMINO VLASTNÝMI NOHAMI
12. - 28. júl 2019

ZAHÁJENIE V BANSKEJ ŠTIAVNICI	ZAHÁJENIE V HRONSKOM BEŇADIKU	ZAHÁJENIE V TRNAVE
12. júl (piatok) príchod do B. Štiavnice (nocľah)	15. júl (pondelok) príchod do H. Beňadiku (nocľah)	22. júl (pondelok) Trnava—Budmerice
13. júl (sobota) B. Štiavnica—Vysoká	16. júl (utorok) H. Beňadik— Topoľčianky	23. júl (utorok) Budmerice—Pezinok
14. júl (nedeľa) Vysoká—Nová Baňa	17. júl (streda) Topoľčianky—Jelenec	24. júl (streda) Pezinok—Marianka
15. júl (pondelok) N. Baňa—H. Beňadik	18. júl (štvrtok) Jelenec—Nitra	25. júl (štvrtok) Marianka—Bratislava o 18,00 pútnická sv. omša
KONTAKT INFO OZ Priatelia Svätjakubskej cesty na Slovensku —Camino de Santiago	19. júl (piatok) Nitra—Veľké Zálužie	POKRAČOVANIE DO VIEDNE 26. - 28. júl Bratislava-Viedeň pútnická sv. omša
	20. júl (sobota) Veľké Zálužie—Sereď 21. júl (nedeľa) Sereď—Trnava	

info@caminodesantiago.sk
+421903452418

Žywiec Kety **PEŠIA PÚŤ** *Urbové Becker*
DO ČENSTOCHOVEJ
Z TRNAVY

TERMÍN:
12-27.08.
2019

KONTAKT
ospemiro@gmail.com
0914223286

Imielin Zabkewice Lesná

Nemšová Kúchov

Bytča Staškov Skalitzé

INFO:
www.trnava-tulipan.fara.sk
/pesia-put

ČO JE BOŽIA VŇA?
XIV. PEŠIA PÚŤ
2019